

Oude Sprookjes In Een Nieuw Spijkerjasje

Blijspel in twee bedrijven

door

DIANA MONSHOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OUDE SPROOKJES IN EEN NIEUW SPIJKERJASJE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIANA MONSHOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Doc - (Het hoofd van de zeven dwergen) Eigenaar van de herberg De Lat. Norse man. Is met grote regelmaat boos of geïrriteerd. Draagt een pak, waarbij het net lijkt, alsof hij bovenop een broer van hem zit, die hem op zijn schouders draagt. (*naar een idee van **Plien en Bianca** uit de voorstelling **Safari***) Voor creatievelingen met naald en draad zeer zeker na te maken. Beiden zien er uiteraard uit als dwerg/kabouter. Let erop dat als Doc achter de bar vandaan is, steeds kleine stappen of stapjes maakt. Het moet lijken alsof zijn denkbeeldige broer het zwaar heeft met Doc op zijn schouders.

Sneeuwitje - Draagt de kleding die Sneeuwitje in het bekende sprookje draagt, maar ziet er wat verlopen en verwaarloosd uit.

Prins Philip - De prins van Doornroosje. Draagt de kleding van een prins uit een sprookje. Legging, mooi jasje, grote riem en een kroon. Bijna het gehele stuk een zeer onzeker persoon. Heeft niet de draagkracht een echte prins te zijn. Is blijven hangen in zijn liefde voor Doornroosje. Het 2^e bedrijf, in scene 2 komt Prins Philip, en inmiddels “Koning Philip De Enige” op in een koninklijk gewaad. Prachtige mantel en prachtige kroon. Is dan een veranderd in een statige persoonlijkheid.

Roodkapje - Draagt de kleding van Roodkapje. Rood mutsje en cape, met mandje bij zich met rare attributen voor oma.

Hans - Sjofel gekleed. Knickerbocker met blokkousen tot aan zijn knieën. Vriendelijke man en zorgzaam voor zijn zus Grietje.

Grietje - Zeer onzeker en een beetje onverzorgd type. Kleding richting middeleeuwen. Lange vormloze jurk met een schort ervoor of lange rok met witte wijde blouse en daarover een schort. Voelt zich veilig in de buurt van haar broer Hans.

Keizer - Personage van het sprookje; De nieuwe kleren van de Keizer. Zeer ijdel en vrouwelijk persoon. Praat regelmatig met verkleinwoorden. Is de hele dag druk in de weer met zichzelf. Draagt zeer bijzondere en opvallende kleding. Veel glitterkleding. Iedere keer als hij opkomt draagt hij een andere outfit, met steeds een legging. (*inclusief een toque*)

Ayla Kinoversto - Een vrouw uit het huidige leven. Mag jonger zijn dan de andere types, hoeft niet. Draagt kleding van nu. Spijkerbroek, gympen, T-shirt en **spijkerjas**. Heeft tevens alles bij zich wat zij met zich mee kan nemen. Rugtas, slaapmat, pannen etc. Is duidelijk iemand zonder vaste verblijfplaats. In het 2^e bedrijf, scene 2 is zij omgetoverd tot een echte koningin uit een sprookje. Prachtige jurk tot op de grond, met kroon.

Alle personage zijn een heel wat jaren ouder dan de personages uit de sprookjes. Aan de kleding is duidelijk te zien wie zij voorstellen en uit welk sprookje zij komen. Let erop dat de kleding die zij dragen in geen geval overeenkomt met de kleding uit de huidige tijd.

BEZETTING:

4 dames, 4 heren

of

5 dames, 3 heren (*Hans wordt door een dame gespeeld*)

3 dames, 5 heren (*Grietje of Roodkapje wordt door een heer gespeeld*)

2 dames, 6 heren (*Grietje en Roodkapje worden door heren gespeeld*)

DECOR:

Het café van een herberg. In de herberg is (*zeer belangrijk*) een bar aanwezig. Verder leuk om aan te kleden als een herberg uit vroeger jaren. Er is een uitermate sfeervol decor van te maken.

(er is eventueel muziek (geluids)fragmenten verkrijgbaar bij de uitgeverij)

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(Doc staat achter zijn bar en is druk bezig. Bijvoorbeeld met het poetsen van glazen. Dit werk kan hij, indien hij op het podium aanwezig is, een groot deel van het stuk voortzetten. Wassen, drogen, wassen drogen, ook al heeft hij amper “drinkers” in zijn herberg)

DOC: *(zucht en droogt glaasjes af)* Pfff... zou leuk zijn als er eens iets zou gebeuren hier. De meesten zitten hier alleen maar om een beetje te klagen en te zeuren, ik word er soms niet goed van. Iedere dag hetzelfde liedje. Vroeger, ja vroeger gebeurde er nog wel eens iets. In de tijd dat we nog met zijn zevenen die mijn in trokken. Ik en mijn broers. Hakken en houwelen tot we er bijna bij neervielen. Maar ja... sinds de mijn gesloten werd, en we hem compleet hadden leeg gehouweeld moest ik ergens het geld vandaan halen om die zes broers van mij tevreden te houden... had toch eigenlijk meer verwacht van het uitbaten van een herberg... En overnachters zie ik ook nooit. Is volgens mij al twintig jaar geleden, dat ik hier bedden heb verschoond. Misschien moet ik dat Sneeuwwitje maar eens laten doen. *(denkt even na)* Sinds wanneer praat ik eigenlijk hardop met mezelf... volgens mij is dat een teken dat er iets niet goed loopt... *(keizer komt het toneel op)*

KEIZER: Hi-di-hi! Docciedocciedoc... Gaat-ie goed? Alles strak? Ik kom even een plat watertje bij je halen hoor. Even lekker mijn nieren spoelen. Goed voor mijn huidje ook. En eh... kan je gelijk zeggen wat je van mijn nieuwe kleding vindt. *(is er verrukt van)* De kleertjes van *(zingt)* de kei-zer...

DOC: *(geïrriteerd)* Alsjeblieft Keizer, wil je me nu eens normaal aanspreken. Gewoon Doc. Al dat trutgedoe van je. Het hangt me na zoveel jaar wel een beetje de keel uit. Zo verschrikkelijk voorspelbaar ook. *(zucht)* Iedere dag weer hetzelfde liedje...

KEIZER: *(negeert)* Nou, wat zeg je ervan? *(draait blij rondjes om te showen)* Heeft mijn vriend Giorgio helemaal speciaal voor mij ontworpen.

DOC: Wie voor de draaiappel is Giorgio nou weer? Vorige week zat je nog te klagen dat je geen vrienden hebt.

KEIZER: *(wappert)* Joh, dat weet je toch wel. Armani. Giorgio Armani uit het Rijk van Itali. *(lacht)* Giorgio Armani uit het Rijk van Itali. Hoor je hem? Hoor je hem? *(zo verrukt van zijn eigen grap)* Een rijmelaarijtje van *(zingt)* Kei-zer...

DOC: Nou, prachtig joh. (*spottend*) Fantastisch! Maar eh... wordt het niet eens tijd dat je je eens als een echte keizer gaat gedragen... en kleden. (*vragend*) Is dit niet meer bedoeld voor... de carnaval of zo...

KEIZER: (*teleurgesteld*) Oh... Docciedoc... niet zeggen. Dit pakje is met zoveel zorg aangemeten en uitgezocht.

DOC: Ja, nou, ik vind het helemaal niets voor een keizer. Dus als je niet tegen commentaar kan, dan moet je niet aan mij vragen wat ik er van vind.

KEIZER: Hé, wat jammer nu. Mijn vorige pakje vond je ook al helemaal niets.

DOC: Je vorige pak-je? (*zucht en wacht even met reageren*) Even denken hoor... welke bedoel je precies... ik heb er al zoveel voorbij zien komen de afgelopen jaren.

KEIZER: (*knikt met hoofd van je weet het wel*) Nou, zeg het... zeg het...

DOC: (*denkt na*) Oh, dat! Dat pakje vol luchtledigheid. Toen droeg je... helemaal niets, Keizer!

KEIZER: (*schrikt*) Oh... daar moet je het niet over hebben... die bedoel ik helemaal niet... dat kan ik onlichamelijk niet aan.

DOC: Geestelijk, heet dat! En ik begin er niet over hoor. Dat doe jij zelf.

KEIZER: Niet over dat pakje. Toen ben ik echt in het ootje genomen door mijn kleermakers. (*beetje boos*) Ratjes waren dat! Lelijke kleine ratjes! Die heb ik veel betaald en waren ineens met de noorderzon vertrokken. Oeh...

DOC: Dat is niet eenmaal gebeurd hoor, maar vele malen. Maar jij liet jezelf steeds maar wat graag in het ootje nemen. Het duurde wel heel erg lang voordat je dat ook zelf eens doorhad.

KEIZER: (*ijdel*) Ja... eh... zij zeiden steeds dat het heel bijzondere stoffen waren en dat alleen heel intelligente mensen het konden zien.

DOC: En wie hier in het land is er dan intelligent... volgens jou?

KEIZER: (*denkt na*) Ja... nou... ja... eh... alleen ik eigenlijk...

DOC: Alleen jij?

KEIZER: (*zegt het liever niet*) Eh... nou... ja... oké... jij dan ook... (*zachtjes*) een beetje dan...

DOC: Een beetje...?

KEIZER: (*ziet de irritatie bij Doc groeien*) Neeee... veel Doccie... heel erg veel knappers heb jij in jouw hoofd!

DOC: Goed, zijn we het daar ook weer over eens.

KEIZER: Eh... Doccie... even tussendoor...

DOC: *(zucht)* Wa-hat...?

KEIZER: Niet om het een of ander dingetje hoor, maar eh... je bent zo groot voor een kleine schattig dwerg. Dat heb ik me altijd al afgevraagd, maar ja, ik vergeet het steeds te vragen.

DOC: Dat komt omdat jij altijd met jezelf bezig bent, Keizer.

KEIZER: Ja... zo lekker... makkelijk hanteerbaar... zal ik maar zeggen.

DOC: *(geïrriteerd)* Makkelijk hanteerbaar? *(bromt)* Jouw... knappers in jouw hoofd werken niet helemaal naar behoren, hè? Zo van... laten we daar nou eens lekker mee gaan rommelen, zo'n lekkere kleine dwerg.

KEIZER: *(schrikt een beetje)* Nou, nee, dat bedoel ik niet helemaal hoor.

DOC: Zo van *(helemaal boos)* pak hem beet... want hij is toch zo lekker klein... en zet hem neer waar je maar wilt. Bedoel je zoiets? Zo van... misschien kunnen we er ook nog mee gaan gooien. Zo ongelooflijk onvriendelijk en misselijkmakend. *(woest)* Zo... zo... neerbuigend... zo walgelijk over de top! Bedoel je dat?

KEIZER: *(schrikt zich een hoedje)* Nee, nee, Doccie... nee, dat niet... gewoon... je beweegt zo makkelijk achter jouw bar. Dat bedoel ik gewoon. Gewoon zoals Keizertje zegt. *(probeert nog iets te redden)* Je kan al je flessen en glazen altijd zo makkelijk pakken. Dat vind ik knap. Alleen dat maar, gewoon knap. *(gilt het bijna uit)* Knapperdeknapperdeknapp!

DOC: Joh, laten we gewoon ieder zijn zoals we zijn. Want als we het daar over gaan hebben, kan ik bij jou ook een best lijstje verzinnen.

KEIZER: Ja, ja... ja... oh, het spijt me, *(stottert)* Doc... Doccer... Doccie... Doc... Doc... Doccie

DOC: *(pruttelt nog een beetje na en geeft glas water aan)* Hier, je *(spottend)* wa-ter-tje. En heb het nooit, maar dan ook nooit meer over mijn lengte. Daar is niets mis mee. Duidelijk? Soms gebruik ik hulpmiddelen, maar die heb jij ook *(kijkt met schuin oog naar de legging van Keizer)* en daar zeg ik ook nooit iets van!

KEIZER: Sorry, ik zal het er nooit meer over hebben. Nooit. *(overdreven)* Écht nooit meer. *(hoort dan ineens wat Doc zegt)* Hoezo gebruik ik hulpmiddelen? Waarom... denk jij dat?

DOC: Ach man, dat weet het hele land!

KEIZER: Niet boos zijn op mij hoor. Je bent mijn beste vriend, Doc, dat moet je nooit vergeten. Jij hebt altijd zo'n geduld om iets van mijn nieuwe kledingdingen te zeggen. Dat kan ik echt zo waarderen. Echt hoor!

DOC: *(woest en schiet van links naar rechts achter de bar)* Nu doe je

het weer! *(kijkt even naar beneden, naar denkbeeldige broer, die het zwaar heeft met een boze broer op zijn schouders)* Sta stil... sta stil... ik word er zeeziek van!

KEIZER: *(schrikt en weet niet wat Doc bedoelt)* Wat? Wat doe ik? Ik doe niets...

DOC: Ik had het niet tegen jou!

KEIZER: *(snapt er helemaal niets meer van)* Huh? Doc...?

DOC: Je hoeft ook niet alles te snappen. *(komt weer tot zichzelf)* Kunnen we even afrekenen? Dat is dan een euro. *(meer in zichzelf)* Nou, ik kan de tent wel weer sluiten voor vandaag. *(beetje geïrriteerd)* We zijn alweer binnen... wat een topdag!

KEIZER: *(voorzichtig)* Ik heb geen... handje... contantje bij me. Kan toch wel op het latje worden bijgetekend?

DOC: *(geïrriteerd)* Natuurlijk, net als de rest. Alles gaat hier altijd op *(spottend)* het lat-je. Waarom betaald niemand eens gewoon met centen. *(zucht hard)* Al die extra administratie.

KEIZER: *(klokt het glas water naar binnen en drupt wat water op zijn kleding en is dan teleurgesteld)* Oho... nu knoei ik wat druppels. *(verontschuldigt zich)* Een beetje van de spanning denk ik. *(wat een werk)* Nu moet ik me weer he-le-maal gaan omkleden. Hé, net nu ik zo blij ben met mijn nieuwe outfit en het aan ie-der-een wilde laten zien. *(klikt met tong)* Tjonge... Sorry Doccie, ik kom later wel weer even bij je buurten. *(draaft het toneel af)* Sorry, nu even belangrijke zaken aan de orde... *(Doc staat zich duidelijk te verbijten en probeert zich in te houden. Dit duurt even)*

DOC: Allemensen. Toen die is geboren kan het niet anders dan dat hij compleet is suf gewiegd. En dat noemt zich een Keizer. *(lacht)* Joh, misschien behoort hij wel tot een heel zeldzame vogelsoort. Het is dat hij hier af en toe de complete tent afhuurt en niet op zijn uitgaven let, anders zou ik er hard over denken hem de toegang te weigeren. *(spottend)* Dat noemt zich dan een Keizer. Een vriend. Van-me-nooit-niet! *(Roodkapje komt het toneel op, met een zuur gezicht, en gaat op een stoel aan een tafeltje zitten)*

DOC: *(meer in zichzelf)* Natuurlijk... daar hebben we de volgende vrolijke noot... waar zullen we het nu weer eens over hebben... laat me raden... grootmoeder misschien?

ROODKAPJE: *(trekt moeilijk gezicht en zucht)* Ohhh, het val niet mee...

DOC: Dag Roodkapje. Ook goedemorgen. Laat me raden... gaat het niet goed met grootmoeder... je kijkt zo moeilijk...

ROODKAPJE: Dat heb je goed gezien. En trouwens, jij kijkt ook niet altijd even vriendelijk.

DOC: Pardon? Ik ben meestal wel vriendelijk hoor, maar door de boeken onvriendelijk ge-maakt. In mijn jonge tijd waren er nog geen fotocamera's en kliederden de prentmakers er maar op los. En altijd met een gezicht van heb ik jou daar. Daar kon ik niets aan doen. En buiten dat... ik word van sommige klanten ook niet altijd vrolijk... tussen jou en mij gezegd.

ROODKAPJE: *(heeft alleen oren naar haar eigen beslommeringen)*
Ik ben gewoon moe van alles.

DOC: *(verbaasd)* Hoor je ook wat ik tegen je zeg?

ROODKAPJE: Ja, ik hoor je wel, maar soms zit het gewoon wel eens tegen. Soms is je eigen hoofd wat zwaarder dan dat van een ander.

DOC: Soms? Dan bof je. Ik kan ook een boekje open doen hoor, van alle dingen die ik hier hoor. Joh, dan vallen jouw problemen best wel mee. Klaag niet zo, alsjeblieft? Wees blij dat je je grootmoeder nog hebt. Ik heb er nooit een gehad in ieder geval.

ROODKAPJE: We kunnen een uitwisselingsproject starten. Dan maken we er onze uitleengrootmoeder van. De ene week onder jouw hoede, de andere week onder die van mij. En wat klaag je, volgens mij heb je het zo slecht nog niet.

DOC: *(verbaasd)* Noem eens wat? Met je zo slecht nog niet. *(met nadruk)* Ja, noem jij maar eens wat?

ROODKAPJE: Rustig maar! *(denkt na)* Eh... tja... nou ja... even denken hoor...nou eh... oh ja... toen Sneeuwwitje bij jullie inkwam bijvoorbeeld. Vanaf toen hoefde je niet meer alles zelf te doen. Was je huisje altijd tip top in orde.

DOC: *(brommerig)* Tjonge, jonge Roodkapje *(zucht)* dat is me even lang geleden zeg.

ROODKAPJE: Je vroeg toch om een voorbeeld.

DOC: *(geïrriteerd)* Geef dan wel een goed voorbeeld en niet een die al jaren achterhaald is.

ROODKAPJE: Het is toch zo? Het huis wordt dan toch al jaren door haar schoongemaakt. Hoef jij daar toch niet naar om te kijken.

DOC: *(met geknepen oog)* Proef ik hier enige jaloersheid? Het wordt tijd dat ik jou eens ga uitnodigen bij ons thuis. Ik zie je dan wel vaak hier in de herberg, maar kom gerust eens even kijken wat een takkebende het bij ons is. *(kijkt weer naar beneden en gaat weer van links naar rechts achter de bar)* Hè, straks valt er een fles op je hoofd. Dat doe je dan zelf hoor.

ROODKAPJE: Bij mij?

DOC: Nee, niet bij jou. *(tegen broer)* Sta stil!

ROODKAPJE: Ik sta toch stil. Waar heb je het over, Doc?

DOC: Nergens over. *(bromt)* Gewoon, dat het bij ons thuis een

takkebende is!

ROODKAPJE: (*denkt even na, maar snapt er weinig van*) Eh... nou... oké, maar die rommel thuis dat zal vast wel meevallen.

DOC: Dat valt helemaal niet mee. Sneeuwwitje zit tegenwoordig (*met nadruk*) behoorlijk veel achter haar tablet en telefoon. Kan hele dagen op de bank hangen hoor. Eigenlijk voert ze niet zo heel meer uit tegenwoordig. Maar ja, kan haar moeilijk het bospad opgooien...

ROODKAPJE: Nee, dat zou erg onvriendelijk zijn. (*kijkt uit naar een kop koffie*) Mag ik trouwens een kop koffie van je?

DOC: Natuurlijk. Komt eraan. Zo je wilt. Moment. (*meer in zichzelf*) Nou... echt weinig interesse in mijn problemen... hang ik een klein stukje vuile was buiten...

ROODKAPJE: Ik kom net bij mijn grootmoeder vandaan...daar is het ook niet meer wat het geweest is.

DOC: (*meer in zichzelf*) Zie je... mensen zijn alleen maar druk met hun eigen problemen en die van een ander hebben ze ook geen oren meer naar... (*tegen Roodkapje*) Dat dacht ik al.

ROODKAPJE: Beetje sterke bak graag. En vers gezet.

DOC: Maar je grootmoeder ligt toch al jaren in bed? Zoveel zal er dan niet veranderd zijn.

ROODKAPJE: Dat is het hem juist. Het zou mooi zijn als ze er eens een keer uitkwam. Dat ze eens iets ging doen. Ik maak me er wel eens zorgen om. Ze ligt inmiddels helemaal in haar matras weggezakt. Ik moet haar soms gewoon zoeken.

DOC: Jouw grootmoeder is ziek. Daar moet je voor zorgen. Zorgen zijn er om te doen, niet om te maken, hoor ik wel eens. Klinkt simpel, maar dat is het ook.

ROODKAPJE: (*spottend*) Kom ik daar vanmorgen weer met mijn mandje met lekkers.

DOC: (*verbaasd*) Nog steeds? Breng jij haar nog steeds lekkers? Hoeveel jaar doe je dat al. (*meer in zichzelf*) Ik krijg nooit lekkers. Nog nooit gehad! En ik hou verrekt veel van truffels! (*zachtjes*) Misschien kan je hier iets mee..., passen misschien best nog in je mandje...?

ROODKAPJE: (*denkt na*) Geen idee hoe lang ik dat al doe. Gewoon, vanaf het moment dat ik kind was.

DOC: (*verbaasd*) Denk je niet dat het haar onderhand niet eens een beetje de keel uithangt. Moet je het roer niet eens een keer om gaan gooien? Gewoon eens voor jezelf gaan kiezen?

ROODKAPJE: Wat een naar idee is dat? Ik kan haar toch niet laten zitten.

DOC: (*lacht zuur*) Zou je eens kunnen proberen. Is weer eens wat

anders dan liggen...

ROODKAPJE: Wie zorgt er dan voor grootmoeder?

DOC: (*resoluut*) Ik niet! Maar eh... wat neem je dan zoal mee naar jouw grootmoeder? (*haalt schouders beetje op*) Gewoon.... nieuwsgierig hoor. (*ziet haar mandje*) Wat zit er allemaal in de mandje van je.

ROODKAPJE: (*beetje twijfelend om te moeten vertellen*) Ja... eh (*haalt steeds iets uit haar mandje om te laten zien, bijvoorbeeld*) Een pak Tena Lady... nieuw ondergoed (*een enorm grote broek*) ...harsstrips... een inschrijfformulier voor een aanleunwoning... een doos sigaren... en een fles jenever... dat zo ongeveer.

DOC: (*verbaasd*) Jeetje Roodkap, ja sorry hoor, maar dat neem je toch niet mee naar iemand die al over de honderd is en de hele dag op bed ligt.

ROODKAPJE: Harsstrips zijn echt wel noodzakelijk hoor, anders zie ik haar straks helemaal niet meer liggen. En de jenever daar doe ik haar echt een plezier mee. Dat was wat ze het liefste deed. Jenever drinken. (*tussen neus en lippen door*) De sigaren zijn eigenlijk voor mijzelf....

DOC: Ik wist niet dat je daar zo oud mee kon worden. Vind je het niet heel gek, dat die grootmoeder van jou al jaren op bed ligt? Als dat haar leven was...

ROODKAPJE: Ik heb het altijd met liefde meegenomen, Doc. Hoopte echt dat ze toch een keer zou opknappen.

DOC: Ik had persoonlijk meer aan vers fruit of zo gedacht... (*bijdehand*). Gewoon tipje van Doc hoor...

ROODKAPJE: En dat formulier is echt heel hard nodig.

DOC: Welk formulier?

ROODKAPJE: Voor een aanleunwoning. Ik strompel iedere dag dat hele bospad af naar grootmoeder toe. Last van spit in de rug. Man, man, man. Zou handig zijn als ze eens een beetje hier in de buurt zou wonen en ik niet haar enige mantelzorger zou zijn. Dat de taken eens een beetje verdeeld zouden kunnen worden. (*idee*) Misschien kan Sneeuwwitje me helpen met de verzorging van oma?

DOC: Schrap dat maar van je lijstje. Het wordt tijd dat Sneeuwwitje eerst eens orde op zaken gaat stellen bij mij thuis. Krijgt al jaren gratis kost en inwoning. Daar mag ook wel weer eens wat tegenover staan.

ROODKAPJE: Je zou het aan haar kunnen vragen.

DOC: Heb je me niet gehoord? (*denkt even na*) Maar eh... er was toch ook een wolf? Daar hoor ik je nooit meer over. Kom je die nog

wel eens tegen onderweg in het bos?

ROODKAPJE: Altijd. Ie-de-re-dag! Hij zit standaard om mij te wachten bij de laatste boom voordat ik het pad naar mijn grootmoeder neem.

DOC: (*verbaasd*) Nog steeds? Na al die jaren nog steeds? Iedere dag?

ROODKAPJE: (*zucht*) Ja, nog steeds. (*beetje geïrriteerd*) En standaard vraagt hij waar ik naar toe ga.

DOC: Dat was ik dan allang zat geweest. (*bromt*) Iedere dag hetzelfde liedje... wat een slap gedoe.

ROODKAPJE: (*lacht*) Ja, een slappe poot, dat heeft hij. Geen haar onder mijn muts, die nog bang is voor de wolf. (*lacht*) Hij is zo seniel als wat, met staar op beide ogen en een sleeppoot. Echt niets meer van te vrezen. Die wolf is al zo oud! Ik ben het enige vertier van dat dier, dus vertel ik hem altijd weer vol (*zucht*) geduld dat ik naar mijn grootmoeder ga. Zo ben ik dan ook weer.

DOC: Je koffie is klaar. Kom je het even halen.

ROODKAPJE: Breng je het niet meer aan tafel?

DOC: (*nonchalant*) Slecht voor mijn heupen. De dokter zegt dat ik meer moet lopen. (*met nadruk*) Zélf moet lopen, maar daar geloof ik niet in. Hoe meer ik loop of beweeg (*maakt draaibewegingen met armen rond zijn romp*), hoe eerder de boel afbreekt en hoe eerder er een kunstheup in moet. Nou, daar pas ik voor, want dan kan ik hier de Toko wel sluiten... dus... als ik...

ROODKAPJE: (*haalt haar koffie, gaat weer zitten is en echt niet geïnteresseerd in het wel en wee van Doc*) Ik hoop echt dat grootmoeder in aanmerking komt voor een aanleunwoning hoor.

DOC: Tjonge, jonge, zal nog eens iets over mezelf vertellen.

ROODKAPJE: Sorry, Doc. Ik heb echt heel veel zorgen. Ik zou zó graag willen dat ze naar een aanleunwoning zou gaan. Dat zou zoveel schelen.

DOC: Dat zal niet meevallen in deze tijd. De kraan is overal dichtgedraaid.

ROODKAPJE: Ja, dat is ook een probleem, maar het grootste probleem is dat grootmoeder dat zelf niet wil. (*ratelt door*) Drie weken geleden kwam er iemand van de zorg met haar praten. Ik had er zoveel werk voor verzet. Was het eindelijk zover. Komt die vrouw van de zorg, zit grootmoeder doodleuk op een stoel. Haar in een knot. Net jurkje aan. Koffie gezet. Zegt ze tegen die vrouw van de zorg dat het helemaal niet nodig is. Dat ze nog prima voor zichzelf kan zorgen.

DOC: (*lacht*) Die heeft humor zeg, die grootmoeder van jou. Ik zou

nog kunnen nadenken over het uitleenproject.... *(denkt even na)*
Ja, ik heb nagedacht. Nee, ik leen haar toch maar niet. *(weer verder met het gesprek)* Hoe doet ze dat dan?

ROODKAPJE: *(vindt het een beetje flauw)* Hé, Doc. Ik ben serieus.

DOC: Ik ook!

ROODKAPJE: Ik weet ook niet hoe ze dat heeft gedaan, want zolang als ik me kan heugen ligt ze op bed zielig te doen.

DOC: Misschien ligt ze wel alleen op bed als jij komt. Redt ze zichzelf verder prima, maar vindt ze die aandacht gewoon lekker.

ROODKAPJE: *(verbaasd)* Ah, nee joh. Dat zal toch niet waar zijn zeker?

DOC: Je weet het niet hoor, met die oudjes, die zijn tot veel in staat. Meer dan jij en ik wel weten. Hé, maar vertel eens... ik dacht eigenlijk dat je grootmoeder was opgegeten. Ooit...

ROODKAPJE: *(schrikt)* Oh... bah... wat een misselijkmakend idee heb je nu toch weer. Opgegeten? Als een braadlapje of zo? Nee joh, die is echt niet opgegeten. Denk je dat ik hier alles bij elkaar zit te verzinnen?

DOC: Kan me herinneren dat het ooit in de plaatselijke krant heeft gestaan.

ROODKAPJE: *(denkt even na)* Oh, dat verhaal. In de plaatselijke kranten...? *(herinnert het zich weer en lacht)* Oh ja... ja joh... dat was heel slecht onderzoek van de verslaggever, tegenwoordig word je daar gelijk door aan de kant geschoven. Was écht een traumatisch bericht voor me toen. Moet je je voorstellen wat dat met een kind doet.

DOC: Zat er dan niet *(probeert)* ergens... een kern van waarheid in? Ze zetten niet iets in de krant wat helemaal niet klopt. Toch?

ROODKAPJE: Hij wilde haar gaan opeten. Nou ja, hij was er mee bezig...

DOC: Nee, dat klinkt lekker smakelijk. Toen is die wolf toch dichtgenaaid met stenen in zijn buik en in de plomp gevallen en verdronken? Is het wel diezelfde wolf die jij iedere dag tegenkomt?

ROODKAPJE: Ja, ja, dezelfde!

DOC: Niet die van de wolf met zijn zeven geitjes. Of die van de drie biggetjes?

ROODKAPJE: Nee, echt dezelfde. Maar er liep toen iemand van de dierenbescherming voorbij en die heeft hen beiden naar de spoedeisende hulp post gebracht. Toen ze beiden waren aangesterkt werden ze weer losgelaten, zeg maar...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto